

Obecně z práce vyplývá, že stav vod a zároveň ochrana tohoto stavu se pomalu zlepšuje, ale není to stav ideální. Ideální stav, kdy bychom nepotřebovali vodu chránit před znečištěním, protože bychom takové znečištění neprodukovali, nikdy nenastane. Dle mého názoru je to pouhá utopie. A tak se musíme pokoušet hledat ty nejvhodnější řešení a kompromisy mezi mírou využití krajiny a mírou produkovaného znečištění. Zároveň se musíme postarat o to nejefektivnější odstranění již vzniklého znečištění. Možností máme několik a jednou z nich je právní ochrana.

V současné době je právní ochrana velmi precizní a to i s pomocí implementace evropského práva, které v oboru životního prostředí vytváří čím dál tím více přísnější podmínky, což je za současného stavu naprosto nezbytné. V poslední době více a více připomínaná hrozba nedostatku vody na světě je děsivá, a je třeba s touto skutečností opravdu začít něco dělat. Náš právní řád k tomu poskytuje dostatečná vodítka a lidé by si měli už konečně uvědomit, že zákony ve všech oborech a nejvíce v oboru práva životního prostředí jsou zpracovávány pro ochranu lidí a naší planety hlavně.

Otázka „jak vodu chránit“ je docela dobře zodpověditelná při prostudování právních nástrojů ochrany vod, které jsou naštěstí již efektivně propracované. Právě proto jsou v této práci systematicky srovnané podle jejich zařazení v obecné teorii práva životního prostředí. Tyto nástroje jsou jednou z nejdůležitějších věcí při ochraně životního prostředí a měla by se jim věnovat větší pozornost. Dle mého názoru by podmínky využívání složek životního prostředí měly být přísnější, a konkrétně zde mluvím o vodě, protože si většina lidí stále neuvědomuje, jak nebezpečné je jejich využívání přírody a potažmo vody .